

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK.

A R R E S T

**nr. 178.804 van 22 januari 2008
in de zaak A. 179.583/XII-4963.**

In zake : de NV CLEANING MASTERS,
die woonplaats kiest bij
advocaat T. Eyskens,
kantoor houdende te 1000 Brussel,
Keizerslaan 3

tegen :

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Landsverdediging.

tussenkommende partij :

de NV GENERAL OFFICE MAINTENANCE,
die woonplaats kiest bij
advocaten A. Beelen en W. Mertens,
kantoor houdende te Beringen,
Scheigoorstraat 5.

D E R A A D V A N S T A T E, XIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de NV Cleaning Masters op 8 februari 2007 heeft ingediend om de nietigverklaring te vorderen van “de beslissing van 8 december 2006 van de Minister van Defensie, waarbij de opdracht voor de huishoudelijke schoonmaak van militaire gebouwen en infrastructuur (zone Oost-Vlaanderen - Antwerpen - Kleine Brogel) (besteknummer 7IS402), wordt gegund aan ‘de firma GOM’, en waarbij de offerte die de NV Cleaning Masters op 17 juli 2006 heeft ingediend in deze aanbestedingsprocedure onregelmatig wordt verklaard” en van “de impliciete weigeringsbeslissing van de Minister van Defensie dd. 8 december 2006 om de opdracht voor de huishoudelijke schoonmaak van militaire gebouwen en infrastructuur (zone Oost-Vlaanderen - Antwerpen - Kleine Brogel) toe te wijzen aan de verzoekende partij”;

Gelet op het arrest nr. 167.268 van 30 januari 2007 waarbij de schorsing van de tenuitvoerlegging van de eerste bestreden beslissing wordt bevolen;

Gezien het verzoekschrift tot tussenkomst van 8 december 2006;

Gelet op de beschikking van 13 maart 2007 die de tussenkomst van de NV General Office Maintenance toestaat;

Gezien de memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgesteld door auditeur P. Barra;

Gelet op de mededeling aan partijen en gezien de laatste memorie van de verzoekende partij;

Gelet op de beschikking van 4 september 2007 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 9 oktober 2007;

Gehoord het verslag van kamervoorzitter D. Verbiest;

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. Eyskens, die verschijnt voor de verzoekende partij, van luitenant-kolonel militair administrateur A. De Decker, die verschijnt voor de verwerende partij, en van advocaat G. De Groote, die loco advocaten A. Beelen en W. Mertens verschijnt voor de tussenkomende partij;

Gehoord het eensluidend advies van auditeur P. Barra;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973,

OVERWEEGT WAT VOLGT :

De gegevens van de zaak

1.1. De in het geding zijnde opdracht heeft als voorwerp de “Huishoudelijke schoonmaak van militaire gebouwen en infrastructuur”. De opdracht voor de aanneming van diensten betreft verscheidene kwartieren gelegen in de zone Oost-Vlaanderen - Antwerpen - Kleine Brogel. De gekozen gunningswijze is de openbare aanbesteding.

1.2. Relevante bepalingen uit het toepasselijk bestek 7IS402 zijn :

- de duur van de opdracht (punt 6) is één jaar met stilzwijgende verlenging tot in totaal drie jaar met mogelijkheid tot jaarlijkse opzegging;
- punt 12 van het bestek :

“Belangrijke opmerkingen
[...]

(2) De berichten en berichten ter wijziging bij dit bestek, hetzij gepubliceerd of bekendgemaakt in het Officiële Publicatieblad van de Europese Unie en in het Bulletin der Aanbestedingen, hetzij verstuurd per individueel aangetekend schrijven, hetzij tegen ontvangstbewijs overhandigd aan een afgevaardigde van de dienstverlener tijdens een van de verplichte bezoeken ter plaatse, maken noodzakelijk deel uit van de contractuele voorwaarden. De inschrijver wordt geacht er kennis van te hebben genomen en er rekening mee te hebben gehouden bij het uitwerken van zijn offerte”;

- punt 15d van het bestek :

“De verbetering in min of meer van de vermoedelijke hoeveelheden in de inventaris is verboden in de basisofferte.
(K.B. van 8 januari 1996 - artikel 97, § 2)”;

- punt 35b van het bestek :

“Belangrijke opmerking aangaande de inventaris bij de offerte (Bijl A/2)
De inventaris zal nauwkeurig gerespecteerd worden.
De inschrijver mag geen posten of onderposten aan de inventaris toevoegen en hij mag de vermoedelijke hoeveelheden die in de posten vermeld staan niet wijzigen”;

- bepaling op blz. 1 van de inventaris gevoegd bij het bestek :

“Opmerkingen:

1. De hoeveelheden opgegeven als “VH” in deze inventaris zijn vermoedelijke hoeveelheden.
2. Elke wijziging, in min of meer, van de “VH” is verboden.
3. De aannemers worden verzocht de gedeeltelijke totalen (kolom 7) niet af te ronden”.

1.3. Er worden zeven offertes ingediend door zeven verschillende inschrijvers. De opening grijpt plaats op 19 juli 2006. De tussenkomende partij NV General Office Maintenance (GOM) heeft ingeschreven voor 1.748.742,74 euro en is daarmee de tweede laagste inschrijver. De prijs van de verzoekende partij is 1.708.030,77 euro en dit is de laagste prijs.

1.4. Er wordt een gunningsverslag opgesteld. Uit de analyse van de offertes blijkt dat zes van de zeven inschrijvers de toets van de technische bekwaamheid doorstaan.

Wat de “administratieve regelmatigheid” betreft, worden vier inschrijvers waaronder de verzoekende partij onregelmatig verklaard. Daarom wordt onder meer het volgende vermeld :

“Ingevolge Art 110, § 2 van het K.B. van 08 Jan 96 en Art 12 ‘Belangrijke opmerkingen (2)’, Art 15.d. en Art 35.b. ‘Belangrijke opmerking aangaande de inventaris bij de offerte’ van het bestek zijn de offertes van de firma’s Cleaning Masters, Euroclean, Laurenty en Schoemans onregelmatig verklaard voor de volgende redenen :

- Cleaning Masters
- Kwartier Kleine Brogel (blok 249, 1ste verdiep) : de firma heeft de inventaris gewijzigd en voor alle prestaties de frequentie ‘0’ voorzien, hoewel er wel degelijk 360,19 m² moet gepoetst worden.
- De firma heeft bij het kwartier Kleine Brogel geen prijsopgave gedaan (overal 0 EUR) voor de stofwerende tapijten”.

De NV GOM en de NV ISS worden regelmatig verklaard en zijn aldus de enig overgebleven inschrijvers.

Bij de verbetering van de zuiver materiële en rekenkundige fouten, met “toepassing van artikel 111 koninklijk besluit van 8 januari 1996”, wordt de prijs, BTW inbegrepen, van de NV GOM 1.762.064,09 euro i.p.v. 1.748.742,74 euro en wordt de prijs van de NV ISS 1.790.727,87 euro i.p.v. 1.796.944,32 euro. Er wordt geen uitleg gegeven over deze verbeteringen.

Voorgesteld wordt de opdracht toe te wijzen aan de inschrijver die de laagste, regelmatige offerte heeft ingediend, dit is de NV GOM, voor de prijs van 1.762.064,09 euro, BTW inbegrepen.

Dit voorstel wordt voor akkoord ondertekend door de bevoegde minister op 8 december 2006. In een onderscheiden “gemotiveerde beslissing” van 8 december 2006 is die optie nogmaals verwoord.

1.5. Met een brief van 11 december 2006 deelt de verwerende partij de verzoekende partij mee dat haar offerte als onregelmatig is beschouwd “ingevolge artikel 110, § 2, van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 en artikel

12 ‘Belangrijke opmerkingen (2)’ en artikel 35.b. ‘Belangrijke opmerking aangaande de inventaris bij de offerte’ van het bestek”.

Bij die brief is de volgende motivering gevoegd :

“Opdracht Nr 7IS402

Motivatie van de beslissing van onregelmatigheid betreffende de firma
CLEANING MASTERS

ONREGELMATIGE INSCHRIJVER
Motivatie
- Kwartier Kleine Brogel (blok 249, 1ste verdiep) : de firma heeft de inventaris gewijzigd en voor alle prestaties de frequentie ‘0’ voorzien, hoewel er wel degelijk 360,19 m ² moet gepoetst worden. - De firma heeft bij het kwartier Kleine Brogel geen prijsopgave gedaan (overal 0 EUR) voor de stofwerende tapijten.

”.

De ontvankelijkheid

2.1. Het tweede voorwerp van het beroep is de impliciete weigeringsbeslissing om de in het geding zijnde opdracht aan verzoekende partij toe te wijzen. In het auditorsverslag wordt op gemotiveerde wijze geconcludeerd dat geen van de middelen tot nietigverklaring van die impliciete beslissing kunnen leiden. Daarenboven staat het in principe aan een verzoekende partij die de nietigverklaring vordert van een dergelijke beslissing, om op het vlak van de ontvankelijkheid aan te tonen welk bijkomend voordeel de nietigverklaring ervan zou opleveren, dat niet gelijk te stellen is met het voordeel dat volgt uit de nietigverklaring van de beslissing waaruit ze wordt afgeleid, te dezen de toewijzingsbeslissing.

De verzoekende partij reageert in haar laatste memorie niet op de voormelde conclusies van het auditorsverslag op het vlak van de middelen, noch toont zij in een van haar stukken het voornoemde bijkomend voordeel aan. Er wordt dan ook aangenomen dat de vordering tot nietigverklaring van de impliciete weigeringsbeslissing niet ontvankelijk is bij gebrek aan belang. De bespreking die hierna volgt, kan aldus enkel nog op de eerste bestreden beslissing worden betrokken.

2.2. De tussenkomende partij voert in een exceptie aan dat de verzoekende partij geen geldig belang heeft daar ze niet aannemelijk maakt dat zij een daadwerkelijke kans heeft om de opdracht zelf toegewezen te krijgen. Zij verwijst daartoe naar de opmerkingen die de verwerende partij in ondergeschikte orde opwierp, namelijk dat zij de offerte van de verzoekende partij op grond van gebreken in de inventaris betreffende de stofwerende tapijten en betreffende de reiniging van het kwartier Kleine Brogel, blok 249 eerste verdieping, bij toepassing van artikel 111 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, kon verwerpen.

De beoordeling van de exceptie hangt samen met de beoordeling van de middelen.

De gegrondheid

3.1.1. De verzoekende partij voert in een eerste middel de schending aan van onder meer artikel 110 van het koninklijk besluit van 8 januari 1996 betreffende de overheidsopdrachten voor aanneming van werken, leveringen en diensten en de concessies voor openbare werken, en van het algemeen rechtsbeginsel van de materiële motiveringsplicht.

Zij betoogt daartoe dat haar offerte onregelmatig wordt verklaard om twee redenen.

De eerste reden is dat er geen prijs opgegeven is voor de stofwerende tapijten voor het kwartier Kleine Brogel, terwijl er nochtans wel een prijs opgegeven is, namelijk 0 euro, zulks bovendien te wijten is aan een “materiële vergissing” van de verzoekende partij in een offerte alleen al met een inventaris van 410 bladzijden, dat uit nazicht van de offerte kan afgeleid worden dat de verzoekende partij voor elk vast tapijt, wat ook de grootte is, een vaste prijs aanrekent van 6,24 euro, wat te dezen een prijs zou hebben betekend van 95 stofwerende tapijten in dit kwartier aan 6,24 euro met een frequentie van 12 of 7.113,60 euro, BTW niet inbegrepen.

De tweede reden is dat de frequentie voor reiniging van kwartier Kleine Brogel, blok 249, eerste verdieping, op nul is gezet waar er wel degelijk 360,19 m² dient te worden gepoetst, terwijl de verzoekende partij echter de frequentie niet op nul heeft gezet doch een prijs van 0 euro heeft opgegeven, ook weer bij materiële vergissing, de waarde van die post echter geheel te verwaarlozen is t.a.v. het geheel van de opdracht, voor dit kwartier 88 verdiepingen dienen te worden schoongemaakt, wat een gemiddelde prijs per verdieping oplevert voor dit kwartier van 3.897,78 euro, in totaal 478 verdiepingen in de gehele opdracht dienen te worden schoongemaakt, wat een gemiddelde prijs per verdieping voor het geheel van de opdracht geeft van 3.580,78 euro, de vergissing 0,25 % van de totaal schoon te maken oppervlakte betreft, dit alles samengenomen de prijs van verzoekende partij niet 1.708.030,77 euro zou zijn geweest doch 1.725.011,77 euro, BTW inbegrepen, nog ruim onder het verbeterde bedrag van 1 762 064, 09 euro van de tussenkomenende partij NV GOM.

De offerte werd ten onrechte geweerd als onregelmatig. Er is immers geen sprake van substantiële onregelmatigheid, al gaat het om prijzen, indien duidelijk is dat het verzuim of de misslag geen invloed heeft op de rangschikking. Te dezen gaat het niet om een substantiële onregelmatigheid.

3.1.2. De verwerende partij antwoordt dat de afwijzing gesteund is op de artikelen 15d en 35b van het bestek, die door haar strikt zijn geïnterpreteerd ter vrijwaring van het gelijkheidsbeginsel, om reden van de duidelijke vermeldingen van 15d en 35b en het feit dat het prijsverschil niet zo marginaal is als verzoekende partij voorstelt in tempore suspecto. De prijs is overigens substantieel in een aanbestedingsprocedure en de verzoekende partij heeft twee fouten gemaakt: het voorzien in een nulprijs voor zowel de schoonmaak van de stofwerende tapijten als de schoonmaak van de eerste verdieping van blok 249 kwartier Kleine Brogel. Het betreft te dezen geen materiële vergissingen.

3.1.3. De verzoekende partij repliceert dat de twee materiële misslagen helemaal geen onregelmatigheden zijn met substantieel karakter. Verbeteringen in prijs zijn niet steeds van substantiële aard zoals blijkt uit artikel 111 van het voormelde koninklijk besluit.

3.1.4. De tussenkomenende partij verwijst naar haar exceptie van gebrek aan belang en naar het verweer van de verwerende partij.

3.2.1. In een tweede middel voert de verzoekende partij de schending aan van onder meer artikel 111 van het voormelde koninklijk besluit van 8 januari 1996, en van het “materieel motiveringsbeginsel”. Zij doet daartoe gelden, onder herhaling van de redenen van de onregelmatigverklaring, dat, vooraleer de verzoekende partij met toepassing van artikel 110 uit te sluiten, de verwerende partij met toepassing van het meervermelde artikel 111 de offerte had dienen aan te passen, na de “kennelijk materiële fout” te hebben verbeterd en de werkelijke bedoeling van verzoekende partij te hebben nagegaan, dat inzake de prijs voor de vaste tapijten zulks te dezen relatief eenvoudig was, dat immers een vast maandbedrag van 6,24 euro per tapijt doorheen de gehele offerte werd gehanteerd en het aantal tapijten bekend was, namelijk 95 zoals vermeld in bijlage F bij het bestek, zodat een kleine berekening de prijs had kunnen opleveren, dat de kostprijs aldus was : $95 \times 6,24 \times 12 = 7.113,600$ euro, BTW niet inbegrepen, dat voorts wat de reiniging van de eerste verdieping betreft, de verwerende partij ook over alle gegevens beschikte om de prijs te berekenen, dat immers op de berekeningsnota gevoegd bij de offerte voor deze verdieping het aantal m² dat per uur kan worden schoongemaakt, de frequentie en het uurtarief was opgegeven, dat aldus ook deze prijs gemakkelijk te berekenen was als 7.071,9593 euro, BTW niet inbegrepen, dat het onjuist is wat de verwerende partij in de schorsingsprocedure betoogde namelijk dat slechts een deskundige uit die berekeningsnota een prijs kon afleiden. Vervolgens maakt verzoekende partij zelf die berekening.

3.2.2. De verwerende partij werpt tegen dat de verzoekende partij twee fouten begaan heeft die trouwens niet als “louter materiële fouten” kunnen worden afgedaan, dat de verzoekende partij immers zelf een aparte berekeningsnota en een handleiding bij haar verzoekschrift heeft bijgebracht om tot een nieuw bedrag te komen, dat in wezen de prijs hier na opening zou zijn aangepast, wat niet mag, dat materiële fouten er zijn die niet vatbaar zijn voor discussie, dat deze niet te ruim mogen worden geïnterpreteerd noch verward met een onregelmatigheid, dat het te dezen niet om een materiële fout gaat, dat voorts de verwerende partij geen uitleg of toelichting mocht vragen aan de verzoekende partij aangezien het om een aanbestedingsprocedure gaat. De verwerende partij betoogt dan, wat de schoonmaak van de eerste verdieping blok 249 Kleine Brogel betreft, dat uit de offerte niet kon worden afgeleid wat de exacte prijs was, maar dat wat de stofwerende tapijten betreft in principe deze post “wel als een kennelijk materiële fout” kan worden beschouwd en verbeterd kan worden op basis van de voorhanden zijnde gegevens uit de offerte.

3.2.3. Verzoekende partij repliceert dat de verwerende partij materiële fouten volgens artikel 111 dient recht te zetten “met alle middelen, onder meer door een onderzoek van de offerte, een vergelijking van de prijzen met die van de overige inschrijvers en met de gangbare prijzen”, dat het onjuist is wat de verwerende partij stelt namelijk dat wat de schoonmaak Kleine Brogel betreft, ze de berekening niet zelf kon uitvoeren vanuit het nazicht van de berekeningsnota’s, dat de verwerende partij immers in de schorsingsprocedure hierover gezwezen heeft en toen niet heeft gesteld dat ze een poging tot herberekening heeft gedaan.

3.2.4. De tussenkomenende partij verwijst in de eerste plaats naar haar exceptie inzake het belang. Ze betoogt voorts dat artikel 99 van het voornoemde koninklijk besluit stelt dat inschrijvers zich niet kunnen beroepen op de leemten in hun offerte en dat artikel 111, dat enkel aanbestedingen betreft, niet erin voorziet, in tegenstelling tot artikel 114, dat de verwerende partij een nadere toelichting kan vragen aan de inschrijver.

3.2.5. De in het geding zijnde opdracht voor diensten is met de procedure van de openbare aanbesteding uitgeschreven, waarop artikel 110, §2, van het voornoemde koninklijk besluit van 8 januari 1996 van toepassing is.

Dit artikel bepaalt dat “onverminderd de nietigheid van elke offerte wegens afwijking van de essentiële besteksbepalingen zoals deze opgesomd in artikel 89, de aanbestedende overheid offertes als onregelmatig en derhalve als onbestaande [kan] beschouwen, indien zij niet overeenstemmen met de bepalingen van deze titel, enig voorbehoud inhouden, of bestanddelen bevatten die niet met de werkelijkheid overeenstemmen”. Deze bepaling maakt aldus een onderscheid tussen de gevallen waarin de inschrijvingen nietig zijn -dit is de substantiële onregelmatigheid- omdat ze afwijken van de voornaamste bepalingen van het bestek, onder meer die welke betrekking hebben op de prijs, de termijnen en de technische voorwaarden, en de gevallen van betrekkelijke nietigheid -de relatieve onregelmatigheid-, waarin het bestuur de mogelijkheid heeft om de inschrijvingen als nietig te beschouwen. De vraag of een bepaling van het bestek essentieel is, namelijk dermate belangrijk dat de afwijking ervan onvermijdelijk tot gevolg moet hebben dat met de betrokken offerte geen rekening mag worden gehouden, moet dan ook in concreto in elk geval afzonderlijk in het licht van het dossier worden beantwoord. Het staat in de eerste plaats aan de aanbestedende overheid om vast te stellen of de afwijking al dan niet een essentiële bestekbepaling betreft. Indien een

offerte substantieel onregelmatig is, omdat ze een afwijking bevat van een essentiële bestekbepaling, moet het bestuur die offerte vervolgens buiten beschouwing laten. Ter zake beschikt het niet over een discretionaire bevoegdheid. Indien de offerte daarentegen enkel relatieve onregelmatigheden bevat, is de aanbestedende overheid vrij om de offerte al dan niet als onregelmatig te weren, zij het dat die beoordelingsbevoegdheid steeds in het licht van de concrete beschikbare gegevens moet worden uitgeoefend. In het ene en het andere geval moet de beoordeling zijn uitgegaan van aanvaardbare motieven die voortvloeien uit zorgvuldig onderzoek.

De verwerende partij verwijst, bij het onregelmatig verklaren van de offerte van de verzoekende partij, in de gemotiveerde beslissing naar het voormelde artikel 110, §2, en naar de hierboven aangehaalde artikelen 15d en 35b van het bestek, die wijzigingen van vermoedelijke hoeveelheden in de inventaris verbieden. Ze neemt daarbij twee onregelmatigheden aan waarmee de verzoekende partij tegen die bestekbepalingen in zou hebben gehandeld.

In de eerste plaats stelt ze dat de verzoekende partij de “inventaris [heeft] gewijzigd en voor alle prestaties de frequentie ‘0’ voorzien” wat de eerste verdieping blok 249 Kleine Brogel betreft. Dit standpunt kan niet worden bijgevalen: de vermelding van nul euro -en dan nog naar zeggen van de verzoekende partij bij wijze van verschrijving- is niet hetzelfde als “frequentie ‘0’ voorzien”. De verwerende partij betoogt in huidig geding nog dat die fout niet als een materiële fout mag worden aangemerkt en dat met de berekening van de verzoekende partij in wezen de prijs na opening der inschrijvingen zou worden aangepast. Deze stellingname is echter een a posteriori redengeving waarvan niet blijkt dat ze enige rol heeft gespeeld bij de bestreden beslissing om de offerte van de verzoekende partij als onregelmatig te beschouwen. Het gehanteerde motief daartoe was enkel dat de inventaris was gewijzigd door de voornoemde “frequentie ‘0’”. Er moet worden aanvaard dat de verzoekende partij niet heeft bedoeld de betrokken verdieping gratis te zullen reinigen en dat aldus de vermelding “0” een materiële verschrijving was.

Voorts wordt in de bestreden beslissing gesteld dat de verzoekende partij “geen prijsopgave heeft gedaan” betreffende de stofwerende tapijten in kwartier Kleine Brogel. Er is echter wel degelijk een prijs opgegeven, zij het -opnieuw naar de verzoekende partij beweert bij wijze van verschrijving- dat deze nul euro bedraagt. De verwerende partij geeft in haar memorie van antwoord

nu zelf toe dat die invulling “wel als een kennelijk materiële fout” kan worden beschouwd en moet worden verbeterd op grond van de voorhanden zijnde gegevens uit de offerte.

Ten slotte moet worden vastgesteld dat in tegenstelling tot hetgeen de verwerende partij betoogt, zij wel degelijk op grond van het voornoemde artikel 111 verduidelijkingen had mogen vragen aan de verzoekende partij betreffende de betrokken posten, teneinde de werkelijke bedoeling van die partij na te gaan.

De verwerende partij heeft aldus tot onregelmatigheid beslist op grond van ondeugdelijke motieven. Te dezen had zij eerst toepassing dienen te maken van artikel 111 van het meervermelde koninklijk besluit op grond waarvan de aanbestedende overheid alvorens de aannemer aan te wijzen, de rekenfouten en de kennelijk materiële fouten in de offerte verbetert, en daartoe de werkelijke bedoeling van de inschrijver nagaat met alle middelen.

De beide middelen zijn in de besproken mate gegrond. Aldus is de offerte van de verzoekende partij ten onrechte onregelmatig verklaard en is dienvolgens ook de bestreden toewijzingsbeslissing gevitieerd, aangezien niet meer vaststaat dat daarmee de opdracht is toegewezen aan de inschrijver met de laagste regelmatige inschrijving.

OM DIE REDENEN BESLIST DE RAAD VAN STATE :

Artikel 1.

Vernietigd wordt de beslissing van 8 december 2006 van de minister van Landsverdediging, waarbij de opdracht tot huishoudelijke schoonmaak van militaire gebouwen en infrastructuur, zone Oost-Vlaanderen- Antwerpen-Kleine Brogel, voor een jaarlijks bedrag van 1.762.064,09 euro, wordt toegewezen aan de NV General Office Maintenance, en waarbij vooraf de offerte van de NV Cleaning Masters onregelmatig wordt bevonden.

Artikel 2.

Het beroep wordt voor het overige verworpen.

Artikel 3.

De kosten van de vordering tot schorsing en van het beroep tot nietigverklaring, bepaald op 350 euro, komen ten laste van de verwerende partij.

De kosten van de tussenkomst, bepaald op 125 euro, komen ten laste van de tussenkomende partij.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op tweeëntwintig januari 2008, door de XIIe kamer, die was samengesteld uit :

de HH.	D. VERBIEST,	kamervoorzitter,
	J. LUST,	staatsraad,
	G. VAN HAEGENDOREN,	staatsraad,
Mevr.	S. DOMS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

S. DOMS.

D. VERBIEST.